

Wystąpienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 19 maja 2004 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dotyczące przepisów ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz zmianie niektórych ustaw. Czy znajdują one zastosowanie do zbywania wierzytelności przysługujących bankom wobec osób fizycznych - konsumentów banków, a tym samym pozwalają na przekazywanie danych osobowych przez banki innym podmiotom bez zgody dłużnika banku.

Warszawa, dnia 19 maja 2004 r.

GI-DS-430/692/03

Pan

dr Cezary Banasiński

Prezes Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów

Szanowny Panie Prezesie,

Zwracam się do Pana Prezesa z uprzejmą prośbą o wyrażenie opinii, czy ustawa z dnia 3 lutego 1993 r. o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 18, poz. 82 z późn. zm.), swym zakresem podmiotowych obejmuje również osoby fizyczne - konsumentów banków, a jeśli tak, to, czy jej przepisy określające dopuszczalność przeniesienia wierzytelności bankowych bez zgody dłużnika, wyłączają zastosowanie art. 385¹ § 1 w zw. z art. 385³ pkt 5 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.).

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpływają skargi, z których wynika, że banki, działając na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1993 r. o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 18, poz. 82 z późn. zm.), dokonują zbycia przysługujących im wobec osób fizycznych wierzytelności, bez zgody tych osób.

Wątpliwości Generalnego Inspektora budzi przede wszystkim w niniejszych sprawach kwestia, czy przepisy ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz zmianie

niektórych ustaw, znajdują zastosowanie do zbywania wierzytelności przysługujących bankom wobec osób fizycznych - konsumentów banków. Zauważyć bowiem należy, iż pomimo, że ww. ustawa nie zawiera definicji pojęcia „dłużnik” odnoszącej się do wszystkich jej przepisów, to posługuje się sformułowaniami, które wskazuje, że pojęciem tym objęte są podmioty takie jak: przedsiębiorstwa państwowe, jednoosobowe spółki Skarbu Państwa lub spółki, w których akcje będąca własnością Skarbu Państwa, przedsiębiorstwa państwowego i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, stanowią łącznie więcej niż 50 % oraz Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa, na warunkach określonych w przedmiotowej ustawie (por. np. art. 6 ust. 1 i 2, art. 7 ust. 2, art. 9 ust. 1 pkt 1-3, art. 10 ust. 1, art. 14 ust. 1 mówiący o „siedzibie dłużnika”, art. 16 ust. 1 pkt 1, art. 41 pkt 2 komentowanej ustawy).

W przypadku uznania, że ustawa o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz zmianie niektórych ustaw, odnosi się również do wierzytelności przysługujących bankom wobec osób fizycznych – konsumentów banków, powstaje pytanie, czy jej przepisy, w szczególności zaś art. 41 pkt 1, w myśl którego, do przeniesienia wymaganych wierzytelności bankowych w żadnym wypadku nie jest wymagana zgoda dłużnika, wyłączają zastosowanie przepisów art. 385¹ § 1 w zw. z art. 385³ pkt 5 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), a tym samym przekazywanie danych osobowych przez banki innym podmiotom może odbywać się bez zgody dłużnika banku.

W związku z powyżej przedstawionymi wątpliwościami, zwracam się do Pana Prezesa z uprzejmą prośbą, o wyrażenie opinii odnośnie poruszonych w niniejszym piśmie zagadnień.

Byłabym wdzięczna za możliwie szybkie udzielenie odpowiedzi w przedmiotowej sprawie.

Z wyrazami szacunku

Ewa Kulesza